

Balletistuudio SÜNNIPÄEVAGALAL lummasid luiged ja lillehaldjad

Kakskümmend aastat Rakveres tegutsenud Kaurikooli balletistuudio sünnipäeval tantsisid nii kooli enda õpilased kui ka külalised kaugemalt.

Gala lavastaja Dmitri Harchenko oli seadnud kokku kauni ja põneva kava, kuhu kuulusid variatsioonid balletidest "Carmen", "Luikede järv", "Uinuv kaunitar", aga ka katkendid balletidest "Raimonda" ja "Veelune kuningriik".

Balletigala õnnestumisse andsid kauni panuse balletistuudio vilistlased Mehis Saaber, Maarja Tamleht ja Darina Mamedguseinova. Gala tipphetkedeks kujunesid "Armastuse tango" Vanemuise esi-

tantsupaari Hayley Blackburni ja Alain Divoux' esituses ning Eesti rahvusballeti esisolisti Alena Shkatula tantsitud Saint-Saënsi "Luik".

Kaurikooli balletistuudio asutaja ja eestvedaja Anne Nõgu lausus, et on südamest tänulik Jānis Garancisele, kes pedagoogina aitas balletipisikul Rakveres kasvada ning tänu kellele on Kaurikooli balletistuudio jõudnud tasemele, mis aitab tuua galakontserdile

esinejaid, keda on muidu harjutud nägema vaid suurtel lavadel.

"Siinne korralduse tase ja Rakvere teatri võimalused on sellised, mis võimaldavad proffidel siin tantsida," lausus Anne Nõgu. Ta lisas, et korralike tehniliste võimaluste kõrval on samavõrd oluline kohaliku balletistuudio maine ja tase.

"Üks asi, mida paljud alati veel ütlevad, on see, et meil on saal publikut täis. Igal pool see alati lasteetenduste puhul nii ei ole. Ühtlasi on neile tähtis pedagoogiline pool ja teatud missioon. Kui ta [Alena Shkatula] ikka lavale tu-

li, oli kohe näha primabaleriini kõrge tase," kõneles Rakvere balletielu hing.

Anne Nõgu kiitis kõiki koole, kes olid tulnud balletigalale hoolimata võibolla väikesest kartusest, mis on seotud viimaste kuude sündmustega. "Balletirahvas on viimastel aastatel ikka kokku hoidnud – käime üksteisel külas ning tantsime. Samamoodi ollakse tänulikud võimaluse üle Rakveres üks kord aastas tantsida. Igal pool selliseid võimalusi laste jaoks, kes on terve aasta harjutanud, kahjuks pole. Eriti tantsija jaoks on oluline olla kogu aeg laval," rääkis ta. (VT)

Kõrvitsarallil oli ühendatud kolm parimat põhimõtet

PIRET SAUL-GORODILOV
piret.saul-gorodilov@virumateataja.ee

Rakvere valla esimesele heategevuslikule kõrvitsarallile andsid lisaväärtust loovuse kasutamine ja tervisportlik lähenemine ning tagatipuks kandis kogu tegevust lõbus meeleolu.

Möödunud neljapäeva õhtul kogunesid kõrvitsataga rallitajad Sõmeru terviserajale. Võistlus seisnes üksi, kahekesi või kolmekesi kilomeetrise distantsi läbimises vabalt valitud viisil kondimootori jõul. Kogu kandam ehk kõrvitsad jäeti korraldajatele, kes need Tallinna loomaia loomadele, eelkõige elevantidele, maiustamiseks saatsid.

Olgugi et üritus oli esmakordne, üllatas korraldajaid osalejate hulk. Esialgu oli oht, et osalus on väike, kuna inimesed kurtsid, et pole, mida rallile kaasa võtta – kõrvitsasaak oli sel aastal niivõitu. Rakvere vald ei jätnud inimesi meelelahutusest ilma ja ostis kohaliku taluniku käest hunniku kõrvitsaid. Tähtis oli traditsioon algatada.

Heategevusliku kõrvitsaralli üllas eesmärk oli koguda Tallinna loomaia elevantidele talvevarusid.

Vallavanem Maido Nõlvak rääkis, et kevadel tehti üleskutse kõrvitsaseemned idanema panna. Vallavanem ise ei jäänud sugugi lipsuga ehitud pealtvaataja rolli. Ta osales koos pojaga võistkonnas Naabrid ühes valla majandusspetsialisti Janek Seidelbergiga, kes sa-

muti oli poja kaasa võtnud. Sõmeru noorsootõtjad tulid kohale noortekeskusesse kogunenud lastega, kes agaralt võistkondi moodustasid. Soksid, Pokemonid ja teised vahvad nimed olid laste võistkondadel ning kehva kasvuga saagi hulgast oli hea valida lastele

sobivas suuruses vilju, millega rajale minna.

Sõmeru kooli kokad ei teinud allahindlust, tassisid kahekesi kohale korralikus kaalus kõrvitsa, millele olid elevantidele tervituseks uuristatud nende nimed: Ave ja Ruti. Valla haridus- ja

noorsootöönõunik Monica Jaanimets ning arendus- ja planeerimisspetsialist Kaire Kullik näitasid osalemisega head eeskuju ja loovat lähenemist.

Kombinesoonide ja kiivritega naised olid kehastunud kõrvitsakiirkulleriteks, kaasas vastavalt dekoreeritud ranitsad. Loovat lähenemist näidati üles ka muud moodi, näiteks oli tulnud loomadele korjanduse tegemiseks kohale loomakostüümis.

Nutikust jagus ka kõrvitsate transportimisel. Lihtsalt süles tassimise kõrval kasutati aiakarusid, ranitsaid ja lina vahel kandmist. Virumaa Teataja toimetuse esindus oli kohal ratastooli tõstetud ja kaalu poolest ralli kõige raske ma kõrvitsaga: 23-kilose puraka oli rallil osalemiseks annetanud Lääne-Virumaa suurim kõrvitsakasvataja Udo Ojamaa.

Kõrvitsaralli rajarekord oli viis minutit ja kaks sekundit. Osales 14 võistkonda ja raja läbimise kestusrekordi tegi Virumaa Teataja võistkond, kes lihtsalt oli kohustatud kõigi sabas vaimset ja füüsilist abi pakkuma oma ratastooli ja ergutustüdrukutega.